

Opinia promotorska

Pani mgr Agnieszka Jastrzębska napisała pod moją opieką naukową rozprawę doktorską, zatytułowaną *Efektywność polisensorycznych gier i zabaw dydaktycznych w procesie nauczania języka polskiego jako obcego osób we wczesnej fazie dorosłości*.

Autorka skoncentrowała swoje zainteresowania badawcze wokół problematyki w dużej mierze neurolingwistycznej. Celem Jej dociekań było zbadanie i ustalenie, czy wprowadzanie do procesu glottodydaktycznego metod polegających na poznawaniu wielozmysłowym może spowodować przyspieszenie procesu nauczania języka obcego. Pomysł Pani Jastrzębskiej polegał na wykorzystaniu różnych gier i zabaw polisensorycznych w trakcie prowadzonych przez Nią samą lektoratów języka polskiego jako obcego. Tak pomyślane scenariusze lekcji zostały wielokrotnie skonfrontowane z zajęciami prowadzonymi w zgodzie z klasycznymi scenariuszami lekcji. Próby były dokonywane w starannie wyselekcjonowanych grupach w sposób wymienny.

Doktorantka dokonała bardzo starannego rozpoznania teoretycznego w obrębie badanych zagadnień. Dużo uwagi poświęciła rozpoznaniu i opisowi roli poszczególnych zmysłów w procesie nauczania języków obcych. Wskazując przy tym na stan obecny w glottodydaktyce polonistycznej oraz na hipotetyczne możliwości dalszego ich wykorzystania.

Wnikliwie opisała większość istotnych teorii i poglądów dotyczących zabaw i gier jako takich. Wskazując na ich rolę na poszczególnych etapach rozwoju człowieka. Było to możliwe dzięki bez wątpienia solidnej kwerendzie bibliotecznej.

Doktorantka dokładnie i racjonalnie wyjaśniła, dlaczego zdecydowała się na wyodrębnienie grupy docelowej wśród osób we wczesnej fazie dorosłości. Opisała również środowisko cudzoziemskich studentów i słuchaczy zainteresowanych nauczeniem się polszczyzny na poziomie akademickim. Dokonała orientacyjnej klasyfikacji towarzyszącej temu procesowi motywacji.

Ciekawym zabiegiem było zderzenie poglądów różnych badaczy na zagadnienie uczestnictwa osób dorosłych w grach i zabawach towarzyskich z ich akceptacją na takie uczestnictwo w praktyce przyswajania sobie języka obcego.

W kolejnej części rozważań Doktorantka skupiła się na definiowaniu i opisywaniu zarówno gier, jak i zabaw dydaktycznych nadających się Jej zdaniem do wykorzystania na lektoratach. Mając przy tym ciągle na uwadze nauczanie osób dorosłych.

Pani Jastrzębska dokładnie opisała metodologię badań własnych. Dokonała precyzyjnej charakterystyki respondentów oraz grupy docelowej. Wyjaśniła zasadę przyjętej w badaniach

wymienności grup. Podobnie jak zasady narzuconych w trakcie eksperymentu reżimów czasowych.

Bardzo jasny i przekonujący jest również opis samych zabaw polisensorycznych, które zostały wybrane na potrzeby prowadzonego rozpoznania. Mowa tutaj aż o sześciu takich zabawach, co w moim odczuciu w pełni wypełnia formułę wiarygodności osiągniętych w badaniu rezultatów.

Doktorantka przyjęła jednorodną zasadę dokonywania analizy rezultatów po każdorazowym eksperymencie. To w jakiś sposób tłumaczy lakoniczność końcowego, zbiorczego podsumowania przeprowadzonych na potrzeby pracy badań. Same zaś badania są opisane bardzo starannie i egzemplifikowane tak poprzez układ tabel, jak i wykresów. Dzięki temu łatwo można zorientować się, jaką efektywność miała dana zabawa oraz jak wpływała na sprawność produktywną w sposobie posługiwania się nabywanym językiem.

Do przeprowadzenia badań zostały wykorzystane nowoczesne i sprawdzone narzędzia badawcze, takie jak:

- * nieparametryczny test Kruskala-Williamsa;
- * nieparametryczny test U-Mann-Whitneya;
- * nieparametryczny test ANOVA-Friedmana;
- * nieparametryczny test par Wilcoxon;
- * test t-Studenta.

Praca dostarcza ciekawego materiału, mogącego stać się bazą dla szeregu praktycznych zastosowań w glottodydaktyce polonistycznej.

W mojej opinii rozprawa doktorska Pani mgr Agnieszki Jastrzębskiej zasługuje na promocję.

Piotr Ganczarek